

2007. november 5-7-ig Brüsszelben ülésezett a FAFCE

Az Európai Katolikus Családegyletek Federációja a 2007 májusában Berlinben tartott elnökségi ülésen határozta el, hogy a legközelebbi alkalommal Brüsszelben találkoznak és lehetővé teszik a politika, az Egyház, és a társadalom európai felelősei közötti eszmecserét. Aktualitást adott az ülésnek az, hogy az Európai Bizottság bejelentette két un. direktívájának felülvizsgálatát; az egyik a szülőknek gyermekeik gondozására biztosítandó szabadidő minimum-követelményeivel foglalkozik, a másik az anyák védelmével. A megbeszélés előkészítéseként a tagszervezetek összeállították az általuk képviselt országokban alkalmazott szabályokat, ezeket azután az ülésen összevetették egymással és az EU-direktívákkal. Kiderült, hogy jelentős különbségek találhatók az EU-n belül, és a szabályozás legtöbbször nem a gyermek javát, hanem a társadalmi munkateljesítményt tartja szem előtt.

Az ülésen előadást tartott **Noel Treanor** prelátus, a COMECE (az EU tagországok Püspöki Konferenciáinak Bizottsága) főtitkára. Ismertette a COMECE feladatait és munkáját: figyelemmel kísérik és az Egyház társadalmi tanításának fényében kommentálják az EU különböző szerveinek politikai tevékenységét, és a Püspöki Konferenciák delegátusaival együttműködve állásfoglalásokat, javaslatokat dolgoznak ki. Munkájuk során kapcsolatot tartanak az európai egyházi, és laikus keresztény szervezetekkel, biztosítva az információk kétirányú áramlását. Olyan kérdésekkel is foglalkoznak, mint „Mit jelent az európai egység teológiai értelemben?” „Mi a jelentősége Európa jövője szempontjából a földrésztől keresztény gyökereinek?” „Mire vezet a jelenlegi fejlődési trend?” Treanor prelátus rámutatott: figyelemre méltó, hogy noha kezdetben az Európai Gazdasági Közösség lényegében a profitok maximalizálása érdekében jött létre, mára a globalizáció olyan kérdéseket hozott az előtérbe, amelyek közvetlenül érintik az európaiak életminőségét (a klíma-változástól, az interkulturális és vallásközi dialógustól a demográfiáig) is.

Nov. 5-én este került sor a COMECE által, a FAFCE-val egyeztetve kidolgozott „Stratégiai javaslat a házastársi- és párkapcsolatok európai uniós szintű támogatásához” c. dokumentumának sajtóbemutatójára. Noel Treanor prelátus, valamint **Dr. Stefan Lunte**, a COMECE ügyvezető főtitkár-helyettese ismertette az anyagot, majd **Elisabeth Bußmann**, a FAFCE elnöke kommentálta a dokumentumot (l. alább). A jelenlévők, köztük többen az Európai Parlament tagjai hosszan vitatták a figyelemreméltó javaslatot.

Nov. 6-án reggel a FAFCE delegátusai szentmisén vettek részt, melyet **André Dupuy** érsek, a Szentszék brüsszeli nunciusa mutatott be. Utána rövid eszmecserére került sor. Az érsek szólt a munkája során szerzett benyomásokról, és kiemelte: úgy látja, Európa a veszébe rohan, ha nem jön létre fordulat a házasság, a család és az élet védelmében. E téren azonban az egyházi hierarchia tehetetlen a laikus keresztények nélkül. Munkájának intenzív folytatására buzdította a FAFCE-t.

Előadást tartott „Az európai uniós családpolitika legújabb kezdeményezéseiről, különös tekintettel az egyes tagállamok érdekeinek megóvására” címmel **Felix Barckhausen**, a Német Szövetségi Köztársaság állandó képviselőjének demográfiai, család- és ifjúsáspolitikai referense. Betekintést nyújtott az azon következő politikai cselekvési tervbe, valamint az EU munkamódszerébe. Így elmagyarázta azt is, miképp jut el egy-egy témajavaslat a munka- és döntéshozó testületek szövevényén keresztül a Bizottság elé.

A következő előadó **Jerôme Vignon**, a Foglalkoztatás-, Szociális- és Esélyegyenlőségi Főigazgatóság Szociális védelem és integráció Igazgatóságának vezetője volt. „Szövetség a családokért, demográfia, a szülőség jogi hátterének irányvonalai” c. előadásában ismételt rávilágított a családpolitikával kapcsolatos bizottsági kezdeményezésre, a Bizottság ennek alapján foglalkozik a családpolitikával. Úgy látja, az EU hatásköre a kereseti arányok módosítására terjed ki, ez különösen a nők esetében hozhat eredményt.

A FAFCE következő ülésére Rómában, 2008 májusában kerül sor az Olasz tagegylet meghívására.

Elisabeth Bußmann FAFCE-elnök kommentárja a
**„Javaslat a házastársi- és párkapcsolatok európai (uniós) szintű támogatásának
stratégiája” c.**
2007. november 5-én megjelent COMECE anyaghoz

A FAFCE és a COMECE közös álláspontja:

A családalapítás döntő feltétele a házasságon alapuló párkapcsolat. Minden társadalom, legfontosabb alkotóeleme a család, így van ez az Európai Közösség esetében is. A házasságra épülő család ideálja követendő irányvonal, épp ezért üdvözlendő az EU különböző illetékességű szervezetei figyelmének a párkapcsolatokra és a család helyzetére irányítása.

Az Egyház, a COMECE, valamint a katolikus szövetségek fontosnak tartják:

- Európa szociális egységének előmozdítását;
- Összpontosítást az közös európai értékközösségre. Épp ezért fontosak a családok, de különösképp a jól működő házastársi kapcsolatok, s épp ezért lényeges a partnerkapcsolat megszilárdítása.

Közös cselekvési területek/stratégia:

- A katolikus szövetségek tartásuk folyamatosan felszínen e szempontokat és határozzák meg a cselekvési területeket.
- Ez az állásfoglalás segítségül szolgál a továbbiakban, mert egyértelművé teszi alapvető meggyőződésünket és részben ismerteti a konkrét kapcsolódást a jelenleg működő EU-stratégiákhoz, ill. programokhoz. Ily módon újabb lépést tehetünk a FAFCE által szükségesnek tartott irányba, ahhoz, hogy az EU családbarátta váljon.

Konkrétan:

- Fontos, hogy a figyelmet Európa szociális dimenziójára irányítsuk. Európa csak akkor lesz elfogadható, ha az emberek számára a legfontosabb ügyeit, így a család és a társ kérdését komolyan veszik. Jövőjüket, s érdekeiket a mindenkori realitás fényében kell képviselni és azokat az EU-stratégiákba bevonni.
- A stabil párkapcsolatok Európa szociális tőkét jelentik.
- Az EU összes országában elfogadott a házasság intézménye, de nem minden alkotmány védi egyértelmű meghatározással definiálva férfi és nő életközösségeként. A házasság, mint az elkötelezett férfi-nő kapcsolat jele Európa kulturális öröksége, ez kötelező, és további feladatokra sarkall bennünket.
- A szülőknek több, a gyerekekkel együtt eltöltött időre van szükségük, mind a gyerekek, mind önmaguk érdekében. Épp ezért üdvözlendőek a gyermekgondozási időszak irányelveit érintő kezdeményezések is. A szülők számára biztosítható rugalmasság érdekében szükségesnek látjuk a lehetőségek bővítését. A társadalmi élet szereplői felismerték felelősségüket a tekintetben, hogy a család szociális védőhálóként is működik.

Természetesen bővíteni kell a gondozási intézmények választékát, és ezeknél különösen erős hangsúlyt kell a minőségnek kapnia. Mindezekhez igényeljük a kellő anyagi támogatást.

Szintén üdvözlendő a Lisszaboni Stratégiának a foglalkoztatási kvóta bizonyos életkorra való leszállításával történő kiegészítésére irányuló törekvés, erősítve ezzel a szülői létet.

Egy év mindenképp szükséges ahhoz, hogy a szülők szerepüket jól betölthessék, de ugyanakkor a gyermeki jogok tudatosításához is, ezek azonban nem a szülők ellenében, hanem éppen hogy az ő bevonásukkal juttathatók érvényre. Elvárjuk, hogy a házasságkötés és a családalapítás az élethossziglani tanulás keretein belül támogatásra jogosult legyen, és az egyházak vállalják ebben saját felelősségüket.

- Ellentmondunk minden családeellenes, a család intézményét alapjaiban támadó társadalmi megnyilvánulásnak. Ugyanakkor aggódalmunkat fejezzük ki, hogy társadalmunkban a dolgozó szülő válik az egyedüli mintává. Túlságosan ritkán vetődik fel a kérdés a valódi választási lehetőség megvalósulásával kapcsolatosan.

Lényegi vitákat kell folytatnunk társadalmunk jövőjét illetően. Ezzel szemben jelenleg egyes rész megoldások finanszírozhatóságáról folyik a diskurzus.

Állítsuk politikánk középpontjába a valódi választási szabadságot és a gyermekjólétet! Abból indulunk ki, hogy a szülők a legjobbat akarják gyermekeiknek, épp ezért nem helyes a szülőkkel szemben általános gyanakvással élni, ellenkezőleg: prevencióval, kiegészítő és kísérő intézkedésekkel siessünk a családok segítségére.

Törekedjünk a tudatosság erősítésére, ezt nemzetenként és európai szinten is szakszerűen és ideológiáktól mentesen kell megszervezni.

Mindannyian tudjuk, hogy család nélkül nem lehet államot építeni, családok nélkül Európa sem alakítható ki felelősségteljesen.

- Szociális vonatkozásban Európa számára a párkapcsolatok és a család egyaránt meghatározó tényező. Épp ezért kérjük az EU politikai felelőseit is e kezdeményezések felkarolására.
- Jövünk központi kérdései a következők:
 - Miképp valósítható meg az igazságosság a szabadság keretein belül?
 - Miképp élhető meg a spiritualitás a szekularizációban?

A kormányok nem dönthetnek az életről, de az igazság mellett ki kell állniuk. Az életről az arra elhivatottaknak kell szólniuk, ez a mi küldetésünk, ez elől nem térhetünk ki.

Brüsszel, 2007. november 05.

Elisabeth Bußmann